

Sygn. akt *XVI GC 1335/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XVI Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący –	SSR del. Patrycja Czyżewska
Protokolant –	protokolant sądowy Tomasz Kawczyński

po rozpoznaniu 17 stycznia 2020 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 102 400,35 zł (sto dwa tysiące czterysta złotych trzydzieści pięć groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 13.06.2018 r. do dnia zapłaty;
- kosztami procesu obciąża pozwanego (...) spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w całości pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

SSR del. Patrycja Czyżewska

Sygn. akt XVI GC 1335/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 18 lipca 2018 r. (data stempla pocztowego k. 128) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K. wniósł o zasądzenie od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. kwoty 102.400,35 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 13 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Powód wskazał, że jako autoryzowany dealer pojazdów marki O. w Polsce w dniu 1 kwietnia 2017 r. zawarł ze spółką (...) sp. z o.o. w W. umowę zatytułowaną Umowa Dostaw(...) będącą w istocie umową ramową sprzedaży (lub umową dostarczania w ramach umów leasingu) samochodów marki O. na rzecz (...) sp. z o.o., która przedstawiała się jako podmiot prowadzący działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu krótko i długoterminowego wynajmu samochodów i była zainteresowana pozyskaniem wielu samochodów osobowych. Sprzedaż pojazdów była korzystna dla powoda, który w tej sytuacji udzielał (...) sp. z o.o. wysokich rabatów od jednostkowych katalogowych cen aut będących przedmiotem sprzedaży. Wysokość udzielanych rabatów była modyfikowana aneksami do umowy i

ustalana w ramach korespondencji między stronami. Przewidując możliwość, że (...) sp. z o.o. będzie korzystał z samochodów dostarczanych przez powoda na podstawie umów leasingu, strony postanowiły, że nawet jeśli to nie (...) sp. z o.o. będzie kupującym, to i tak samochody, które ostatecznie mają być wykorzystywane przez (...) sp. z o.o., będą sprzedawane finansującym (leasingodawcom) z uwzględnieniem rabatów ustalonych dla (...) sp. z o.o. Ponadto w działalności autoryzowanych dealerów marek samochodowych istnieje ryzyko, że podmiot nabywający znaczne ilości samochodów z dużymi rabatami, nie będzie ich wykorzystywał we własnej działalności, lecz stanie się nieautoryzowanym dealerm, który sprzedaje pojazdy po wartości rynkowej podmiotom trzecim w kraju i zagranicą, osiągając zysk z działalności dealerskiej bez ponoszenia kosztów związanych chociażby ze współpracą z producentami samochodów. Celem przeciwdziałania takim praktykom ustala się, że rabaty na zakup dużej liczby aut są udzielane pod warunkiem rozwiązującym niesprzedania danego pojazdu przed upływem określonego czasu lub osiągnięciem ustalonego przebiegu, a w razie sprzedaży nabywca obowiązany był do zwrotu rabatu. Podmioty przystępujące do współpracy z powodem i (...) sp. z o.o. zobowiązane były do podpisania zobowiązania do zwrotu udzielonych rabatów w razie niezgodnego z umową odsprzedania kupionego od powoda samochodu, a następnie miały obowiązek przekazywać powodowi dokumentację wykazującą, że nabyte pojazdy są wykorzystywane zgodnie z umową, a w szczególności, że nie zostały odsprzedane.

Pozwany nabył od powoda pojazdy, zobowiązując się do zwrotu rabatu w razie odsprzedania przed upływem retencji (6 miesięcy i przebieg 6 000 km) lub w razie utrudniania weryfikacji dokumentacji. Pozwany nie wywiązał się z powyższego zobowiązania, dokonując sprzedaży za granicę i uniemożliwiając weryfikację dokumentów w odniesieniu do następujących pojazdów:

1. samochód marki O (...) o numerze VIN: (...) z rabatem 18.826,47 zł
2. samochód marki O (...) o numerze VIN: (...) z rabatem 17.773,47 zł
3. samochód marki O (...) o numerze VIN: (...) z rabatem 17.773,47 zł
4. samochód marki O (...) o numerze VIN: (...) z rabatem 24.598,47 zł
5. samochód marki O (...) o numerze VIN: (...) z rabatem 23.428,47 zł

Pozwany odmówił zwrotu udzielonych rabatów w kwocie 102.400,35 zł.

(pozew k. 2-8).

Nakazem zapłaty wydanym dniu 13 sierpnia 2018 r. w postępowaniu upominawczym Sąd uwzględnił żądanie pozwu w całości.

(nakaz zapłaty k. 129).

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. w dniu 1 października 2018 r. wniósł sprzeciw, zaskarżając go w całości i wnosząc o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu pozwany podniósł w pierwszej kolejności, że trudno stwierdzić, czego dotyczą poszczególne postanowienia umowy zawartej pomiędzy powodem a spółką (...), na których „złamanie” powołuje się powód, a pozwany nie jest sygnatariuszem tej umowy. Ponadto pozwany wskazał, że załącznik nr 4 do umowy, gdzie ma być wskazana wysokość rabatów, nie został podpisany w szczególności przez pozwanego, nie zawiera daty, ani identyfikacji podmiotu, któremu udzielono rabatów. Odnośnie dokumentu „deklaracja flotowa” pozwany wskazał, że nie została ona opatrzona datą, tak więc niemożliwe jest stwierdzenie, że oświadczenia w niej zawarte dotyczą konkretnych pojazdów objętych pozwem w tej sprawie. Sam powód wskazał, iż w ramach współpracy (...) złożyła zamówienie/nabyła ponad 127 samochodów, a powód dochodzi w pozwie kwoty należnej za 5 pojazdów, tak więc w opinii pozwanego nie jest wiadome, których konkretnie pojazdów „deklaracja flotowa” dotyczy. Co więcej, pozwany uwypuklił, że kolejną istotną kwestią jest fakt, iż sam załącznik „deklaracja flotowa” w swej treści w ogóle nie zawiera

jakiegokolwiek odniesienia do wysokości rzekomo udzielonych rabatów. Fakt podpisania tego dokumentu, wcale nie oznacza przyznania przez powoda jakichkolwiek upustów, a tym bardziej ich konkretnych wartości procentowych. W końcu na fakturach zakupu pojazdów przedłożonych przez powoda nie widnieje żadna informacja o udzielonym rabacie, a tym samym, zdaniem pozwanego, żaden rabat nie został udzielony.

Pozwany podkreślił również, że nigdy wcześniej nie łączyły go z powodem żadne relacje handlowe, także i przy tej konkretnej czynności prawnej, obydwie podmioty nie nawiązały żadnych bezpośrednich, osobistych kontaktów, a wszystkie dane i ustalenia były przekazywane pomiędzy (...) i (...). Okoliczność, że wszelkie czynności były dokonywane bez udziału pozwanego znajduje potwierdzenie w treści dołączonej przez powoda korespondencji, której pozwany nie jest ani adresatem ani uczestnikiem, a dowód ten przedłożono właśnie na okoliczność ustalonego rabatu pomiędzy powodem pozwanym i (...). Pozwany nadmienił, że również faktury za samochody wysyłane były do (...) a nie do pozwanego. Powyższe wskazuje, iż pozwany nie decydował ani nie miał wpływu na działania i transakcje podejmowane pomiędzy (...) i (...). Zatem pozwanemu nie można przypisać żadnych bezpośrednich czynności, których zamiarem byłyby działania mające na celu uzyskanie rabatów w zamian za kupno od powoda pięciu pojazdów marki O..

(sprzeciw k. 133-136).

W odpowiedzi na sprzeciw z dnia 11 kwietnia 2019 r. powód potrzymał żądania pozwu oraz zgłoszone w nim wnioski dowodowe w całości.

Powód w szczególności zaznaczył, że pozwany nie zakwestionował dwóch kluczowych faktów to jest, że przedmiotowe pojazdy zostały sprzedane za granicę przed ustalonym okresem retencji oraz że pozwana uniemożliwiła przeprowadzenie kontroli jego przestrzegania. Tym samym twierdzenie, że pozwana nie miała świadomości konieczności zwrotu rabatów w razie naruszenia okresów retencji jest, jak wywodził powód, niezasadne, tym bardziej, że na deklaracji został złożony podpis prezesa zarządu pozwanego. Ponadto pozwany prowadził z powodem szeroką współpracę gospodarczą powiązaną z umową zawartą przez powoda z (...) sp. z o.o., akceptował otrzymywane od powoda faktury i je opłacał.

Odnosnie zarzutu, że deklaracja zwrotu rabatów nie jest datowana i przez to nie można ustalić, czy odnosi się do samochodów, których dotyczy niniejsze postępowanie, powód wskazał, że umowa łącząca powoda z (...) sp. z o.o. miała charakter ramowy, co automatycznie przekładało się na zaciągane w związku z tą umową zobowiązania pozwanej. Deklaracja o zwrocie rabatów w razie naruszenia okresów retencji ma zatem również - co wynika z jej treści używającej liczby mnogiej w odniesieniu do pojazdów i czasu przyszłego - charakter ramowy i przez to odnosi się do wszystkich samochodów, jakie powódka sprzedawała pozwanej. Z uwagi na ramowy charakter przedmiotowej deklaracji nie mogła ona z góry określać, jakie rabaty będą udzielane na zakup samochodów, gdyż te były ustalane w ramach bieżących kontaktów.

Innymi słowy, jak podnosił powód, deklaracja pozwanej dotyczy wszystkich samochodów, jakie kupowała od powoda. Nie zmienia tego fakt, że powódka dochodzi w niniejszym postępowaniu zwrotu rabatów za 5 samochodów, a nie z tytułu wszystkich nabytych przez pozwaną.

Co do zarzutu, że pozwana kwestionuje wysokość udzielanych rabatów, powód wskazał, że pozwana jest podmiotem działającym na rynku finansowania samochodów i niewątpliwie zna wartość nabywanych pojazdów i przez to może ocenić wysokość udzielanych przez powódkę rabatów. Ponadto dla każdego podmiotu działającego na rynku obrotu samochodami (a zatem również dla pozwanej) oczywistym jest, że rabaty ustalane są z użytkownikiem końcowym, a nie z leasingodawcą - finansującym (tu - pozwaną). Tak też działo się w niniejszej sprawie, co potwierdza korespondencja mailowa między przedstawicielami powódki a (...) sp. z o.o. załączona do pozwu. Pozwana jednak, jak wskazał powód, posiadała wiedzę, jakie są wyniki takich negocjacji, gdyż ustalała z (...) sp. z o.o. warunki finansowania. Pozwana, mając deklarowany przedmiot działalności, doskonale zdawała sobie sprawę, jakie rabaty są udzielane, gdyż znała ceny katalogowe kupowanych samochodów oraz miała świadomość, że kosztują więcej niż kwota wskazana na fakturze, którą pozwana otrzymała i zapłaciła. Pozwana nadto, zaciągając abstrakcyjne zobowiązanie do zwrotu rabatów, jakie mają być udzielane w przyszłości niewątpliwie ustalała z (...) sp. z o.o., jaka jest ich wysokość,

a jeśli tego nie czyniła, to takie zaniedbanie może obciążać wyłącznie pozwaną. Skoro bowiem, zdaniem powoda, pozwana zaciągnęła abstrakcyjne zobowiązanie do zwrotu rabatów w przypadku naruszenia okresów retencji, to jest zobowiązana do zwrotu takich rabatów w wysokości rzeczywiście udzielonej bez względu na to, czy wiedziała jaka ta wysokość jest, przy czym przy dołożeniu należytej a wręcz elementarnej staranności mogła się dowiedzieć.

(odpowiedź na sprzeciw k. 162-163)

Pozwany natomiast podtrzymał stanowisko, iż kwestionuje powództwo co do zasady i wysokości. Zakwestionował istnienie stosunku zobowiązaniowego pomiędzy stronami i zanegował jego treść. Ponadto pozwany podważył dokument w postaci załącznika nr 4 do umowy oraz dokumenty w postaci umowy, podnosząc, iż zaprzecza jego wiarygodności i mocy dowodowej. Pozwany przyznał, iż przedmiotowe pojazdy zostały zbyte przed upływem 6 miesięcy od nabycia prawa własności, a także wskazał, że dokument w postaci deklaracji firmy leasingowej i wynajmu długoterminowego zostały podpisane nie w kwietniu 2017 r., tylko później (stanowisko k. 174-175, 198, 214-215).

W złożonej replice powód wskazał, iż nawet jeśli deklaracja firmy leasingowej nie została złożona w chwili zawierania przez powoda umowy dostawy z (...) sp. z o.o., lecz później, to okoliczność ta i tak nie ma znaczenia dla niniejszej sprawy. Skoro została później podpisana deklaracja zwrotu udzielonych rabatów w razie sprzedaży samochodów przed upływem okresu retencji, a zobowiązanie to zostało naruszone, to powstał obowiązek zwrotu udzielonych rabatów. Pozwany bowiem, wiedząc o sprzedaży samochodów (gdyż część samochodów objętych niniejszym postępowaniem została sprzedana przed datą, w której pozwany według jego twierdzeń miał złożyć oświadczenie deklarujące zwrot rabatów), złożył oświadczenie deklarujące zwrot rabatów w razie ich sprzedaży, zatem tym bardziej aktualne staje się prawo powoda do żądania zwrotu tych rabatów, albowiem zdarzenie, od którego uzależniony jest obowiązek zwrotu rabatów, już wcześniej się spełniło. Zatem pozwany będący profesjonalistą na rynku obrotu samochodami, deklarując, że zwróci rabaty, jeśli sprzeda samochody i wiedząc, że już je sprzedał, musiał mieć świadomość, jakie kwoty będzie musiał zwrócić, gdyż inaczej takiej deklaracji nigdy by nie podpisał (pismo k. 203).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 1 kwietnia 2017 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. jako dealer sprzedający zawarł ze spółką (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. jako klientem flotowym umowę zatytułowaną Umowa Dostaw (...). Na podstawie tej umowy (...) sp. z o.o. zobowiązała się jako klient flotowy do nabywania nowych pojazdów (...) od powoda na warunkach określonych w umowie i korzystania z nich zgodnie z warunkami określonymi w umowie i deklaracji stanowiącej załącznik do umowy (art. 1.1). W ramach umowy do zakupu nowych pojazdów na warunkach określonych w umowie uprawnione zostały również firmy wchodzące w skład grupy (...) sp. z o.o., w których ma ona pakiet kontrolny udziałów zwane firmami zależnymi (art. 1.2). Zgodnie z art. 2.1 w związku z dokonywanymi zakupami powód zapewniał (...) sp. z o.o. i firmom zależnym specjalne rabaty na wszystkie pojazdy zakupione na warunkach określonych w umowie. Rabaty dotyczyły cen detalicznych (zawartych w cenniku) i obejmowały wszystkie opcje fabryczne pojazdów. Rabaty zostały określone w oparciu o planowany poziom zakupów (...) sp. z o.o., zakupione modele w okresie obowiązywania umowy, jak również wielkość i zróżnicowanie modelowe parku pojazdów klienta flotowego. Liczba i zróżnicowanie modelowe planowanych do zakupienia pojazdów zostały określone w załączniku 3 do umowy (art. 2.4), zaś w oparciu o plany zakupów określone w art. 2.4 klient flotowy i firmy zależne otrzymywały od dealera sprzedającego rabaty na zakup pojazdów określone w załączniku nr 4 (art. 2.5).

Jeżeli pojazdy zakupione przez klienta flotowego lub jego firmę zależną nie będą wykorzystywane zgodnie z warunkami określonymi w umowie w szczególności w zakresie odsprzedaży określonej w deklaracji, klient flotowy zobowiązuje się zwrócić uzyskane rabaty (art. 2.11).

W art. 3 strony postanowiły, że klientowi flotowemu będą przysługiwać takie same rabaty jak określone w art. 2.5 umowy w sytuacji, gdy pojazdy będą sprzedawane przez dealera sprzedającego firmie leasingowej lub firmie wynajmu długoterminowego zajmującej się zarządzaniem flotą klienta flotowego działających w imieniu i na rzecz klienta flotowego, które to pojazdy zostaną wyleasingowane lub wynajęte przez taką firmę klientowi flotowemu. W takim wypadku rabaty udzielane będą firmie leasingowej lub firmie zajmującej się zarządzaniem flotą klienta

flotowego pod warunkiem, że udzielone jej rabaty zostaną odzwierciedlone w wysokości raty leasingowej lub opłaty za zarządzanie pobieranej przez klienta flotowego. W razie wyboru firmy leasingowej lub firmy zajmującej się zarządzaniem flotą klient flotowy złoży dealerowi sprzedającemu oświadczenie o wyborze takiej firmy. W przypadku zakupu dokonywanego za pośrednictwem firmy leasingowej lub firmy wynajmu długoterminowego, firma leasingowa lub firma wynajmu długoterminowego podpisze deklarację stanowiącą załącznik nr 1, a także podpisze zobowiązanie stanowiące załącznik nr 4 do niniejszej umowy. Ponadto strony postanowiły, że klient flotowy, upoważnione przez niego firmy zależne, a także firmy leasingowe oraz firmy zarządzające flotą zobowiązane są do przechowywania w trakcie obowiązywania umowy oraz 1 rok po jej wygaśnięciu odpowiedniej dokumentacji umożliwiającej udowodnienie, że wszystkie pojazdy zostały zarejestrowane i są wykorzystywane zgodnie z warunkami umowy. Umowa obowiązywała do 31 marca 2018 r. Do umowy podpisano dwa aneksy obejmujące też treść załącznika nr 3 i 4 do umowy.

(dowód: umowa dostaw (...) wraz z załącznikami k. 21-24, 187-190, zeznania świadka A. D. k. 175-176, zeznania świadka K. S. k. 177-178)

W ramach współpracy (...) sp. z o.o. weszła w posiadanie 127 samochodów, które były nabywane od powoda przez dwa wskazane przez tę spółkę podmioty finansujące: pozwanego i (...) sp. z o.o. Powód, dokonując na ich rzecz sprzedaży, udzielał rabatu z zastrzeżeniem jego zwrotu w razie odsprzedaży pojazdu przed upływem retencji (6 miesięcy i przebieg 6 000 km) lub w razie utrudniania weryfikacji dokumentacji. Pozwany, przystępując do współpracy jako nabywca pojazdów, zobowiązał się zwrotu udzielonych rabatów. Osoba uprawniona do reprezentacji pozwanego w deklaracji firmy leasingowej oświadczyła, że pozwany nie działa jako nieautoryzowany pośrednik i nie będzie prowadzić odsprzedaży pojazdów mechanicznych, które stanowiąć będą przedmiot umów sprzedaży pomiędzy (...) sp. z o.o. a pozwanym.

Ponadto pozwany zobowiązał się, że nie dokona odsprzedaży pojazdów przed dokonaniem ich rejestracji oraz przed końcem okresu retencji wynoszącego 6 miesięcy od daty pierwszej rejestracji każdego z pojazdów oraz przed osiągnięciem przez każdy pojazd przebiegu co najmniej 6 000 kilometrów. Pozwany wyraził też zgodę na udzielenie dostępu powodowi do wszelkich stosownych rejestrów zarówno w wersji elektronicznej jak i papierowej, umożliwienia wykonania kopii dokumentów oraz udzielenia zezwolenia na fizyczną weryfikację dokumentów rejestracyjnych pojazdów mechanicznych oraz ich formy użytkowania, a także do przechowywania dokumentów w celu ich weryfikacji.

W podpisanym oświadczeniu pozwany zobowiązał się, że w przypadku, gdy pojazdy mechaniczne nabyte przez pozwanego nie zostaną zarejestrowane, zostaną odsprzedane lub pozwany nie wyrazi zgody na przeprowadzenie weryfikacji dokumentów zgodnie z postanowieniami i warunkami umowy dostawy oraz deklaracji, to pozwany zwróci powodowi wszelkie udzielone na te pojazdy rabaty w terminie 14 od dnia wezwania do ich zwrotu.

(dowód: umowa dostaw (...) wraz z załącznikami k. 21-24, 187-190, zeznania świadka A. D. k. 175-176, zeznania świadka K. S. k. 177-178, deklaracja firmy leasingowej k. 33, 192)

Powód dokonał sprzedaży na rzecz pozwanego następujących pojazdów:

- 1) samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...)
- 2) samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...)
- 3) samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...)
- 4) samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...)
- 5) samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...)

(dowód: bezsporne)

Wszystkie powyższe pojazdy zostały nabyte przez pozwanego od powoda, przy czym cena każdego z pojazdów była niższa niż cena katalogowa, nie odpowiadała rzeczywistej wartości samochodu i uwzględniała udzielony przez powoda pozwanemu rabat, który był przyznany pod warunkiem, że pozwany nie dokona odsprzedaży pojazdu przed upływem okresu retencji i umożliwi weryfikację dokumentacji. Pozwany zobowiązał do zwrotu udzielonych rabatów w razie niezgodnego z umową odsprzedania kupionego od powoda samochodu lub odmowy przedstawienia dokumentacji.

(dowód: umowa dostaw (...) wraz z załącznikami k. 21-24, 187-190, zeznania świadka A. D. k. 175-176, zeznania świadka K. S. k. 177-178, deklaracja firmy leasingowej k. 33, 192, korespondencja mailowa k. 44-55a)

Cena katalogowa samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...) wynosiła 97.700,00 zł, brutto, cena sprzedaży wyniosła 78.873,53 zł, zaś rabat udzielony przy sprzedaży z 13.10.2017 r. 18.826,47 zł (97.700,00 zł – 78.873,53 zł). Wyżej wskazany pojazd 18 października 2017 r. został zarejestrowany przez Prezydenta (...) W. pod numerem rejestracyjnym (...). Samochód ten został wydany pozwanemu 30 października 2017 r. Przedmiotowy pojazd został zbyty za granicę przed upływem 6 miesięcy od nabycia prawa własności i wyrejestrowany. Z wewnętrznego systemu firmy (...) wynika, iż analizowany pojazd 22 listopada 2017 r. znalazł się w niemieckim salonie (...).

(dowód: korespondencja mailowa pomiędzy przedstawicielami powoda i (...) sp. z o.o. k. 54, a także k. 44-55a na okoliczność ustalonego rabatu faktura VAT (...) z 13 października 2017 r. k. 63-64, pozwolenie czasowe wydane przez Prezydenta (...) W. k. 65-66, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 67, wydruk ze strony internetowej (...) k. 68-72, wydruk k. 73)

Odnosnie pojazdu marki O. (...) o numerze VIN: (...) jego cena katalogowa wynosiła 92.300,00 zł brutto, pojazd sprzedano za kwotę 74.526,53 zł, zaś rabat udzielony pozwanemu 17.773,47 zł (92.300,00 zł – 74.526,53 zł). Wyżej wskazany pojazd 19 października 2017 r. został zarejestrowany przez Prezydenta (...) W. pod numerem rejestracyjnym (...). Samochód został wydany pozwanemu 24 października 2017 r. Wyżej wskazany pojazd został wyrejestrowany z uwagi na jego wywóz za granicę przed upływem uzgodnionego okresu retencji. Analizowany pojazd już 13 grudnia 2017 r. znalazł się w niemieckim salonie (...).

(dowód: korespondencja mailowa pomiędzy przedstawicielami powoda i (...) sp. z o.o. k. 54, a także k. 44-55a na okoliczność ustalonego rabatu, faktura VAT (...) z 16 października 2017 r. k. 74-75, pozwolenie czasowe wydane przez Prezydenta (...) W. k. 76-77, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 78, wydruk ze strony internetowej (...) k. 79-83, wydruk z wewnętrznego systemu (...) k. 84)

Co się tyczy samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...), to jego cena katalogowa tego pojazdu wynosiła 92.300,00 zł brutto, zaś rabat udzielony pozwanemu jako finansującemu (...) sp. z o.o. wyniósł 17.773,47 zł (92.300,00 zł – 74.526,53 zł). Pojazd ten 19 października 2017 r. został zarejestrowany pod numerem rejestracyjnym (...). Samochód został wydany 30 października 2017 r. Wyżej wskazany pojazd został wyrejestrowany z uwagi na jego wywóz za granicę przed upływem uzgodnionego okresu retencji. Pojazd już 27 listopada 2017 r. znalazł się w niemieckim salonie (...).

(dowód: korespondencja mailowa pomiędzy przedstawicielami powoda i (...) sp. z o.o. k. 54, a także k. 44-55a na okoliczność ustalonego rabatu, faktura VAT (...) z 16 października 2017 r. na kwotę 74.526,53 zł k. 85-86, pozwolenie czasowe wydane przez Prezydenta (...) W. k. 87-88, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 89, wydruk ze strony internetowej (...) k. 90-94, wydruk z wewnętrznego systemu O. k. 95)

Kolejny pojazd, który pozwany nabył od powoda w ramach współpracy, to nabyty na podstawie faktury z dnia 29 sierpnia 2017 r. samochód marki O. (...) o numerze VIN: (...). Cena katalogowa tego pojazdu wynosiła 127.300,00 zł brutto, cena na fakturze wyniosła 102.701,53 zł, zaś rabat udzielony pozwanemu jako finansującemu (...) sp. z o.o. wyniósł 24.598,47 zł (127.300,00 zł – 102.701,53 zł). Wyżej wskazany pojazd 31 sierpnia 2017 r. został zarejestrowany przez Prezydenta (...) W. pod numerem rejestracyjnym (...). Do wydania pojazdu doszło 7 września 2017 r. Następnie pojazd został wyrejestrowany z uwagi na jego wywóz za granicę przed upływem uzgodnionego okresu retencji. Fakt

sprzedaży samochodu potwierdza wewnętrzny system firmy (...), z którego wynika, iż analizowany pojazd już 9 listopada 2017 r. znalazł się w niemieckim salonie (...).

(dowód: korespondencja mailowa pomiędzy przedstawicielami powoda i (...) sp. z o.o. k. 54a, a także k. 44-55a na okoliczność ustalonego rabatu, faktura VAT (...) z 29 sierpnia 2017 r. k. 96-97, pozwolenie czasowe wydane przez Prezydenta (...) W. k. 98-99, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 100, wydruk ze strony internetowej (...) k. 101-105, wydruk z wewnętrznego systemu O. k. 106)

Cena katalogowa samochodu marki O. (...) o numerze VIN: (...) wynosiła 121.300,00 zł brutto, zaś rabat udzielony pozwanemu jako finansującemu (...) Sp. z o.o. wyniósł 24.598,47 zł (121.300,00 zł – 97.871,53 zł). Wyżej wskazany pojazd 31 sierpnia 2017 r. został zarejestrowany przez Prezydenta (...) W. pod numerem rejestracyjnym (...). Wydanie pojazdu miało miejsce 6 września 2017 r. Pojazd 8 listopada 2017 r. znalazł się w niemieckim salonie (...).

(dowód: korespondencja mailowa pomiędzy przedstawicielami powoda i (...) sp. z o.o. k. 54a, a także k. 44-55a na okoliczność ustalonego rabatu, faktura VAT (...) z 25 sierpnia 2017 r. k. 107-108, pozwolenie czasowe wydane przez Prezydenta (...) W. k. 109-110, protokół zdawczo-odbiorczy pojazdu k. 111, wydruk ze strony internetowej (...) k. 112-116, wydruk z wewnętrznego systemu (...) k. 117)

Powód uzyskawszy informację o nieprawidłowościach w zachowaniu okresów retencji, zwrócił się do pozwanego o umożliwienie przeprowadzenia weryfikacji dokumentacji pod kątem wykorzystywania samochodów zgodnie z umową łączącą strony. Wobec odmowy przeprowadzenia weryfikacji powód skierował do pozwanego wezwanie z 16 maja 2018 r. do zwrotu w terminie 14 dni od daty wezwania udzielonych rabatów, które zostało pozwanemu doręczone 29 maja 2018 r. W piśmie z dnia 30 maja 2018 r. pozwany wskazał, iż nie podpisywał oświadczenia w postaci deklaracji firmy leasingowej.

(dowód: bezsporne, pismo powoda z 9 stycznia 2018 r. k. 119-120, zeznania świadka A. D. k. 175-176, zeznania świadka K. S. k. 177-178, wezwanie do zapłaty z dokumentami dotyczącymi jego doręczenia k. 121-126, pismo z 30 maja 2018 r. k. 127)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie okoliczności bezspornych między stronami oraz powołanych powyżej dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, jak również nie była kwestionowana przez żadną ze stron w toku postępowania. Przedstawiony powyżej stan faktyczny co do zasady bezsporny pomiędzy stronami, w szczególności pozwany nie kwestionował powyższych transakcji sprzedaży pojazdów, w oparciu o które powód wywiódł roszczenia objęte pozwem, ani nie kwestionował, że zbył pojazdy nabyte od powoda za granicę i odmówił umożliwienia weryfikacji dokumentów.

Nadto, ustalenia faktyczne zostały poczynione w oparciu o zeznania świadków: zeznania świadka A. D. k. 175-176, zeznania świadka K. S. k. 177-178, albowiem zeznania tych osób wzajemnie się uzupełniały oraz znajdowały potwierdzenie w materiale dowodowym w postaci dokumentów, których prawdziwość nie była kwestionowana.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Powód dochodził zapłaty kwoty 102.400,35 zł stanowiącej sumę udzielonych przez powoda pozwanemu rabatów w związku ze sprzedażą: samochodu marki O. (...) o numerze VIN (...), samochodu marki O. (...) o numerze VIN (...), samochodu marki O. (...) o numerze VIN (...), samochodu marki O. (...) o numerze VIN (...) i samochodu marki O. (...) o numerze VIN (...) (18.826,47 zł + 17.773,47 zł + 17.773,47 zł + 24.598,47 zł + 23.428,47 zł).

Podstawą prawną roszczeń powoda była umowa sprzedaży (art. 535 k.c. i nast.). Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę sprzedaży. Skutkiem zatem zawarcia w/w umowy jest zobowiązanie się sprzedawcy do przeniesienia własności rzeczy lub prawa na kupującego oraz zobowiązanie

się kupującego do zapłacenia sprzedawcy umówionej ceny. Świadczenie jednej strony jest więc odpowiednikiem świadczenia drugiej strony. Postanowienia istotne przedmiotowo (*essentialia negotii*), czyli elementy konstrukcyjne niezbędne do zakwalifikowania konkretnej umowy jako umowy sprzedaży to: określenie stron oraz określenie przedmiotu świadczeń każdej ze stron: określenie rzeczy i określenie ceny.

Na mocy umowy sprzedaży powód jako sprzedawca dokonał zbycia na rzecz pozwanego powyższych pięciu pojazdów, powód wydał pojazdy, a pozwany dokonał zapłaty ceny wskazanej na fakturach.

Przed dokonaniem dalszych rozważań dotyczących zasadności powództwa na wstępie omówić należy specyfikę prowadzonej przez strony działalności. Powód jako autoryzowany dealer pojazdów marki O. w Polsce dokonywał ich sprzedaży i kiedy dany podmiot nabywał ich większą ilość, powód miał możliwość udzielania rabatów od jednostkowych katalogowych cen aut. W działalności autoryzowanych dealerów marek samochodowych istnieje ryzyko, że podmiot nabywający znaczne ilości samochodów z dużymi rabatami, nie będzie ich wykorzystywał we własnej działalności, lecz stanie się nieautoryzowanym dealerem, który sprzedaje pojazdy po wartości rynkowej podmiotom trzecim w kraju i zagranicą, osiągając zysk. W celu uniemożliwienia takiej działalności klientom flotowym (nabywającym znaczne ilości pojazdów) przedstawiciele poszczególnych marek samochodowych wprowadzają tak zwane okresy retencji. Zgodnie z nimi rabaty na zakup dużej liczby aut są udzielane pod warunkiem rozwiązującym niesprzedania danego pojazdu przed upływem określonego czasu lub/i osiągnięciem ustalonego przebiegu. W razie wyzbycia się danego pojazdu przez jego nabywcę przed ustalonym terminem lub osiągnięciem określonego przebiegu, nabywca zobowiązany jest do zwrotu udzielonego rabatu.

Na podobnych zasadach oparta została współpraca powoda z pozwanym i spółką (...). Powód w umowie ramowej sprzedaży z (...) sp. z o.o. zastrzegł obowiązek zwrotu rabatów udzielonych w związku ze sprzedażą pojazdów wykorzystywanych przez (...) niezgodnie z umową (art. 2.11 umowy k. 21v). Do podpisania zobowiązania do zwrotu udzielonych rabatów w razie niezgodnego z umową odsprzedania kupionego od powoda samochodu były również zobowiązane podmioty, za pośrednictwem których (...) dokonywała zakupu pojazdów (art. 3.1 in fine umowy z 1 kwietnia 2017 r.). Takim podmiotem był pozwany, który nabywał samochody od dealera danej marki (powoda) m.in. w celu ich przekazania w ramach leasingu korzystającemu. Okoliczność ta w istocie nie została zanegowana przez pozwanego, niemniej potwierdzają ją w szczególności zeznania świadka A. D.: (...) była firmą finansującą zakup przez (...) (...) (...) była użytkownikiem, a właścicielem była firma finansująca (...) (k. 175).

W ocenie Sądu, nie budzi wątpliwości, że pomiędzy powodem a pozwanym wbrew stanowisku pozwanego istniał stosunek prawny zobowiązaniowy wynikający z zawarcia pięciu przedmiotowych umów sprzedaży pomiędzy powodem a pozwanym. Zatem nie zasługują również na uwzględnienie zarzuty pozwanego, że nie nawiązał z powodem żadnych bezpośrednich, osobistych kontaktów, a wszystkie dane i ustalenia były przekazywane pomiędzy (...) i (...). Zebrane dowody z dokumentów są wystarczające, by ustalić, że powoda i pozwanego łączył stosunek zobowiązaniowy oraz jaka była jego treść. Po pierwsze zatem niewątpliwie pozwany zawarł z powodem pięć umów sprzedaży. Potwierdzają to załączone do akt sprawy faktury, a argument, że faktury za samochody wysyłane były do (...) a nie do pozwanego, wręcz razi niewiarygodnością, albowiem oczywistym jest, iż pozwany musiał w pewnym momencie faktury te zaksięgować i rozliczyć w prowadzonej księgowości.

W ocenie Sądu nie zasługuje również na uwzględnienie zarzut pozwanego, iż pozwanemu nie można przypisać żadnych bezpośrednich czynności, których zamiarem byłyby działania mające na celu uzyskanie rabatów w zamian za kupno od powoda pięciu pojazdów marki O. oraz zarzuty pozwanego kwestionujące roszczenie powoda co do wysokości.

Wskazać bowiem należy, iż co najmniej w formie ustnej pozwany zawarł z powodem umowę sprzedaży stanowiącą podstawę prawną roszczenia, a potwierdzeniem jej zawarcia są faktury. Zdaniem Sądu, nie budzi wątpliwości, iż pozwany nawet jeśli nie był odbiorcą załączonej do akt sprawy korespondencji email, to jako podmiot z branży samochodowej miał pełną świadomość, jakie były ceny katalogowe poszczególnych nowych pojazdów (...) (podobnie taką wiedzę miał każdy podmiot działający z zachowaniem należytej staranności). Dlatego zarzuty pozwanego, iż nie można mu przypisać żadnych bezpośrednich czynności w celu uzyskania rabatów w zamian za kupno od powoda pięciu

pojazdów marki O. nie są uprawnione, skoro pozwany zawarł umowy sprzedaży pięciu przedmiotowych pojazdów z powodem po wskazanych na fakturach cenach i zawarcie tych umów sprzedaży przez pozwanego stanowiło czynności pozwanego w celu uzyskania rabatów.

Należy zgodzić się z pozwanym, że postanowienia umowy zawartej pomiędzy powodem a spółką (...) go nie wiązały, ale podstawą domagania się przez powoda zwrotu udzielonych rabatów stanowi samodzielne zobowiązanie pozwanego do ich zwrotu w razie naruszenia okresu retencji wynikające z istoty sprzedaży przez dealera marki kilku pojazdów po cenie niższej niż katalogowa, ergo z rabatem. Trudno uznać, że powód bez żadnego uzasadnienia ekonomicznego, wręcz na swoją niekorzyść dokonywałby sprzedaży pojazdów innym podmiotom (a w tym wypadku pozwanemu) po zaniżonych cenach, umożliwiając w sposób innym podmiotom swobodną i bezwarunkową dalszą odprzedaż pojazdów z ogromnym zyskiem. Takie działanie prowadziłoby w szczególności do zaburzenia konkurencji, gdyż oferowane samochody mogłyby być tańsze niż u dealera.

Niezależnie od powyższego, w ocenie Sądu, zobowiązanie pozwanego do zwrotu udzielonych rabatów w razie naruszenia okresu retencji wynika wprost z podpisanego przez pozwanego załącznika nr 4 do umowy (k. 33, 192). Pomijając niespójność stanowiska pozwanego, iż w sprzeciwie zaprzeczył podpisaniu tego dokumentu, zaś na rozprawie dnia 2 grudnia 2019 r. potwierdził, iż podpis złożono w listopadzie 2017 r., wskazać należy, że pozwany w złożonej deklaracji *expressis verbis* zobowiązał się, że nie dokona odsprzedaży pojazdów nabytych od powoda przed dokonaniem ich rejestracji oraz przed końcem okresu retencji wynoszącego 6 miesięcy od daty pierwszej rejestracji każdego z pojazdów oraz przed osiągnięciem przez każdy pojazd przebiegu co najmniej 6 000 kilometrów. Jednocześnie pozwany wyraził zgodę na udzielenie dostępu powodowi do wszelkich rejestrów i dokumentów celem weryfikacji. W końcu w podpisanym oświadczeniu pozwany zobowiązał się, że w przypadku, gdy pojazdy mechaniczne nabyte przez pozwanego nie zostaną zarejestrowane, zostaną odsprzedane lub pozwany nie wyrazi zgody na przeprowadzenie weryfikacji dokumentów zgodnie z postanowieniami i warunkami umowy dostawy oraz deklaracji, to pozwany zwróci powodowi wszelkie udzielone na te pojazdy rabaty w terminie 14 od dnia wezwania do ich zwrotu (k. 33). Tym samym w niniejszej sprawie wobec sprzedaży samochodów przed upływem okresu retencji, zobowiązanie zostało naruszone i powstał obowiązek zwrotu udzielonych rabatów.

Wbrew stanowisku pozwanego, iż nie zawarł z powodem porozumienia w zakresie zwrotu rabatów, a na fakturach nie widnieje żadna informacja o udzielonym rabacie, okoliczności sprawy wskazują, zdaniem Sądu, że już w momencie dokonywania przedmiotowych sprzedaży pomiędzy stronami istniało co najmniej w sposób konkludentny porozumienie obejmujące obowiązek zwrotu przez pozwanego rabatu za naruszenie okresu retencji. Wskazuje na to po pierwsze całościowa analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak również wzajemnych relacji stron, którym jako profesjonalnym uczestnikom obrotu znane były reguły przyznawania rabatów i konsekwencje ich złamania. Okoliczności sprawy wskazują w ocenie Sądu, że obie strony w oparciu o te reguły współpracowały i ich nie kwestionowały. W szczególności pozwany nie wyjaśnił, z jakich innych powodów miałby otrzymać od powoda rabaty (jeśli nie za dokonanie zakupu flotowego i pod warunkiem braku odsprzedaży) i jeśli pozwany negocjował istnienie porozumienia objętego treścią deklaracji z k. 33, to czym byłaby uzasadniona sprzedaż pojazdów po zaniżonych cenach.

Po drugie, w ocenie Sądu reguły przyznawania rabatów i możliwość ich cofnięcia w razie sprzedaży z naruszeniem zasad były objęte dorozumianą zgodą obu stron. Potwierdzają to również zeznania świadków A. D., który zeznał, że deklaracja została podpisana przez pozwanego jednocześnie (k. 176) oraz K. S., który zeznał, że spółka (...) wskazała pozwanego jako nabywcę i powód zastrzegł, że i ten podmiot jest zobowiązany do zwrotu rabatów i zachowania okresu retencji (k. 177).

Po trzecie w końcu zobowiązanie do zwrotu rabatu za złamanie okresu retencji wynika z jednostronnego oświadczenia złożonego przez samego pozwanego w deklaracji firmy leasingowej. Zdaniem Sądu, nawet gdyby uznać, że to oświadczenie pozwanego złożono po dokonaniu sprzedaży samochodów objętych niniejszym postępowaniem, to i tak potwierdza ono, że pozwany, wiedząc o sprzedaży samochodów, zadeklarował zwrot rabatów w razie złamania zasad retencji i zobowiązał się do ich przestrzegania. Zatem tym bardziej aktualne staje się prawo powoda do żądania zwrotu

tych rabatów, albowiem zdarzenie, od którego uzależniony jest obowiązek zwrotu rabatów, już wcześniej się spełniło. W złożonej deklaracji zdaniem Sądu pozwany potwierdził ustne ustalenia stron co do zwrotu rabatów, a tym samym co do ceny każdego pojazdu.

Wobec powyższego nie budzi wątpliwości, że pozwany, dokonując nabycia pojazdów po cenach wskazanych na fakturach w datach dokonania tych czynności, miał świadomość, że cena uwzględnia rabat za zachowanie okresu retencji i zobowiązał się do jego zwrotu w razie naruszenia.

Tym samym roszczenie powoda o zwrot rabatów okazało się co do zasady słuszne, a podniesione przez pozwanego zarzuty nie zasługiwały na uwzględnienie. Zgodnie z rozkładem ciężaru dowodowego wynikającym z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powinność ta ma również swój wyraz w treści art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne.

W świetle powyższego, wskazać należy, iż strona inicjująca proces jest obowiązana do udowodnienia swoich twierdzeń, w oparciu o które sformułowała roszczenie. Zdaniem Sądu, biorąc pod uwagę zaprezentowany przez powoda materiał dowodowy, sprostął on temu obowiązkowi w całości.

Pozwany, wnosząc o oddalenie powództwa, kwestionował istnienie obowiązku zwrotu rabatów oraz ich wysokość. Istotą sporu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy umowa łącząca powoda i pozwanego obejmowała obowiązek zwrotu przez pozwanego rabatów. Jak już wskazano, zdaniem Sądu, przede wszystkim treść zeznań świadków, specyfika działalności autoryzowanych dealerów poszczególnych marek samochodowych i warunki przy sprzedażach flotowych, wysokość ceny na przedmiotowych fakturach, brak odmiennego niż powoda stanowiska pozwanego co do przyczyn określenia cen pojazdów na takim poziomie, a przede wszystkim złożona przez pozwanego deklaracja potwierdzają istnienie obowiązku pozwanego do zwrotu rabatów za naruszenie zasady retencji.

Tym samym powód uprawniony był do pozbawienia pozwanego rabatów udzielonych w związku ze sprzedażą samochodów. Wymienione wyżej okoliczności wskazują, że ustalona cena za każdy pojazd zawierała rabat i była określona warunkowo – pod warunkiem, że pozwany nie dokona odsprzedaży pojazdów przez upływem 6 miesięcy i przebiegiem 6 000 km (art. 89 k.c.). Cena każdego z pojazdów stanowiąca essentialia negotii umowy sprzedaży była objęta porozumieniem stron (powoda i pozwanego), iż jej wysokość zaniżona w stosunku do cen katalogowych zostaje określona w kwocie jak na fakturach pod warunkiem rozwiązującym, że pozwany nie naruszy zasad retencji. W razie spełnienia warunku, umowa sprzedaży pozostawała ważna, ale po cenie katalogowej każdego z pojazdów. Bez tego porozumienia umowa sprzedaży nie doszłaby do skutku, albowiem powód nie sprzedałby pojazdów po cenach niższych niż w katalogu ze szkodą dla siebie i koncernu. Innymi słowy gdyby nie ustalono zwrotu kwoty, o jaką powód obniżył cenę katalogową pojazdu w razie złamania okresu retencji, nie doszłoby do zawarcia umowy (poszczególnych pięciu umów sprzedaży). Pozwany natomiast zawierając umowy sprzedaży i płacąc uzgodnione warunkowo ceny, akceptował je, ale jednocześnie poddawał się obowiązkowi zwrotu rabatu w razie wystąpienia elementu rozwiązującego w postaci odsprzedaży z naruszeniem zasad. Świadczy o tym przede wszystkim złożona przez pozwanego deklaracja (k. 33), jak również okoliczność, że zastrzeżenie obowiązku zwrotu rabatu za złamanie okresu retencji warunkowało zgodę powoda na cenę z rabatem.

Powyższe konstatacje znajdują również swoje uzasadnienie, gdy się zważy ponownie, że strony postępowania były profesjonalnymi uczestnikami obrotu samochodowego i miały pełną świadomość, iż koncerny powszechnie prowadzą „walkę” z reeksportem, jak również z nieuczciwym wykorzystywaniem rabatów flotowych w sprzedaży detalicznej, albowiem narusza to zasady konkurencyjności. Nie jest zatem wiarygodne stanowisko pozwanego, który jako pośrednik i uczestnik obrotu nabywający od powoda pojazdy po cenach obniżonych nie miał świadomości korzyści wynikających z dalszej odsprzedaży pojazdów nabytych z upustem flotowym i nie czuł się odpowiedzialny za nieuprawnioną odsprzedaż pojazdów uzyskanych taniej od powoda. Pozwany zresztą nie negował faktu odsprzedaży pojazdów, które nabyte taniej, bo z rabatem od powoda, w niedługim czasie, niemal prosto od powoda, znalazły się w

salonach niemieckich. Pozwany w żaden sposób nie próbował też tego wyjaśnić. Dlatego też należy uznać, że pozwany zgodził się zwrócić rabaty za złamanie zasad retencji, co dodatkowo potwierdził w pisemnej deklaracji (k. 33).

Odnosnie zarzutu niewykazania roszczenia co do wysokości, stwierdzić należy, iż okoliczność, że ani w deklaracji, ani w innym podpisanym przez pozwanego dokumencie nie wskazano wysokości rabatów – nie czyni zdaniem Sądu pozwanego wolnego od zobowiązań wobec powoda wynikających ze złamania zakazu zbyt wczesnej odsprzedaży pojazdów w kwocie objętej pozwem. Pozwany, dokonując zakupu pojazdów, jak również podpisując deklarację i zobowiązując się przy zawieraniu umowy do niezłamania zasad retencji, niewątpliwie znał ceny katalogowe poszczególnych pojazdów, gdyż sam dla siebie musiał ocenić wysokość ceny. Ponadto pozwany, podpisując jako profesjonalista oświadczenie firmy leasingowej i deklarując, że zwróci rabaty, jeśli sprzeda samochody, a nawet wiedząc, że już je sprzedał, musiał mieć świadomość, jakie kwoty będzie musiał zwrócić, gdyż logicznym jest, że inaczej by nie podpisał takiej deklaracji, w której zobowiązuje się w ogólności do zwrotu wszystkich rabatów. Zatem pozwany wiedział dokładnie, jakie są ceny katalogowe pojazdów i w jakiej wysokości rabaty uzyskuje.

W ocenie Sądu analiza treści złożonego przez pozwanego oświadczenia w postaci deklaracji wskazuje, że pozwany złożył zobowiązanie o charakterze otwartym bez sprecyzowania konkretnej kwoty rabatu. Pozwany zgodził się na to bez ograniczenia wysokości rabatu, a za każdym razem przez porównanie ceny sprzedaży z ceną katalogową samochodu znał wartość upustu. Co więcej pozwany wskazał wprost, że zobowiązuje się do zwrotu wszelkich udzielonych na pojazdy rabatów i tak należy jego oświadczenie odczytywać. Zdaniem Sądu wysokość rabatów nie musiała być dokładnie określona dla skuteczności zobowiązania zwrotu rabatu. Wobec powyższego, jeśli pozwany zapewnił powoda, że zwróci wszystkie udzielone upusty, a teraz kwestionuje ich wysokość, winien sam wykazać, że wskazywana przez powoda wysokość rabatów od każdej sprzedaży jest niezasadna i wskazana wadliwie. Innymi słowy w ocenie Sądu bezsprzecznie pozwany wiedział, że nabywa pojazdy taniej, z rabatem za sprzedaż flotową i obowiązkiem zwrotu rabatu w przypadku odsprzedaży pojazdu z naruszeniem warunków umownych. Pozwany znał też ceny rynkowe pojazdów, zatem płacąc ceny jak na fakturach, godził się zwrócić różnice między tymi kwotami. Zdaniem Sądu, wskazane przez powoda kwoty są prawidłowe i znajdują potwierdzenie chociażby w złożonej dokumentacji (k. 44-55a). Zatem to pozwany powinien wykazać, że kwoty dochodzone przez powoda nie są zasadne, jeśli je kwestionuje, gdyż zdaniem Sądu pozwany wiedział za każdym razem, jaki upust otrzymuje, a ponadto w deklaracji zgodził się zwrócić wszelkie uzyskanie rabaty.

Reasumując, w ocenie Sądu powód miał prawo cofnąć udzielone pozwanemu rabaty z tytułu sprzedaży przedmiotowych 5 pojazdów, albowiem z porozumień łączących strony – których istnienie i treść potwierdziły wskazane wyżej źródła dowodowe i zaprezentowane rozważania – wynikało, że rabaty w wysokości stanowiącej różnicę między ceną katalogową a ceną na fakturze, mogą zostać odebrane m.in. w razie stwierdzenia, że nastąpiła wcześniejsza sprzedaż pojazdu.

Podsumowując powyższe wywody, należy stwierdzić, że powództwo było zasadne w całości, a zarzuty pozwanego nie okazały się trafne.

W zakresie odsetek Sąd orzekł zgodnie z żądaniem pozwu oraz uwzględnieniem regulacji, o której mowa w art. 481 k.c. i art. 7 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zasądzając kwotę dochodzoną pozwem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych od dnia 13 czerwca 2018 r. do dnia zapłaty. Powód skierował do pozwanego wezwanie z 16 maja 2018 r. do zwrotu rabatów w terminie 14 dni od daty wezwania (zgodnie z deklaracją k. 33), a wezwanie to zostało pozwanemu doręczone 29 maja 2018 r. (k. 121-126).

O kosztach procesu, Sąd orzekł wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. i obciążył nimi pozwanego jako stronę, która przegrała sprawę w całości.

SSR del Patrycja Czyżewska

(...)